

Sygn. akt IV Ua 35/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 października 2014r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSO Jerzy Zalański (spr.)
Sędziowie:	SSO Jacek Witkowski SSO Elżbieta Wojtczuk
Protokolant:	sekr.sądowy Anna Wąsak

po rozpoznaniu w dniu 22 października 2014 r. w Siedlcach

na rozprawie

sprawy z wniosku M. O. działającej w imieniu małoletniego J. O.

przeciwko Wojewódzkiemu Zespołowi do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w W.

o ustalenie stopnia niepełnosprawności

na skutek apelacji M. O.

od wyroku Sądu Rejonowego w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

z dnia 10 lipca 2013r. sygn. akt IV U 64/13

zmienia zaskarżony wyrok i poprzedzające go orzeczenie Wojewódzkiego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w W. z dnia 8(...)roku Nr (...). (...)1. (...)2012 i zalicza J. O. do osób trwale niepełnosprawnych w stopniu znacznym ze wskazaniem konieczności stałej lub długotrwałej opieki lub pomocy innej osoby w związku ze znacznym ograniczeniem możliwości samodzielnej egzystencji od dnia (...) roku.

Sygn. akt IV Ua 35/13

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z dnia (...). Sąd Rejonowy w Siedlcach Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych oddalił odwołanie M. O. działającej w imieniu małoletniego J. O. od decyzji Wojewódzkiego Zespołu d.s. Orzekania o Niepełnosprawności w W. zaliczającej ubezpieczonego do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności.

Z ustaleń Sądu Rejonowego wynika, że J. O. jest niepełnosprawny w stopniu umiarkowanym. Swoje rozstrzygnięcie Sąd I instancji oparł na opinii biegłych lekarzy sądowych z zakresu psychiatrii i psychologii.

Od wyroku tego apelacje złożyła przedstawicielka ustawowa małoletniego J. O. podnosząc, że wymaga on całkowitej, długotrwałej pomocy i opieki innej osoby w pełnieniu ról społecznych w związku ze znaczną ograniczoną możliwością samodzielnej egzystencji jak również stałego współudziału opiekuna w procesie jego leczenia, rehabilitacji i edukacji.

Podnosząc te zarzuty wносиła o zmianę zaskarżonego wyroku i uwzględnienie odwołania.

Sąd Okręgowy zważył co następuje.

Apelacji nie można odmówić słuszności.

W ocenie Sądu Okręgowego prawidłowe ustalenie stanu faktycznego wymagało zasięgnięcia opinii biegłych specjalizujących się w terapii dzieci i młodzieży. Kierując się tą wykładnią Sąd Okręgowy przeprowadził dowód z opinii biegłych: specjalisty psychiatrii dzieci i młodzieży dr nauk med. A. M. i psychologa E. D.. Z treści tej opinii (k.72-77) wynika, że małoletni J. O. jest trwale niepełnosprawny w stopniu znacznym oraz wymaga stałej lub długotrwałej opieki lub pomocy innej osoby w związku ze znacznie ograniczoną możliwością samodzielnej egzystencji.

Sąd Okręgowy podzielił opinię biegłych A. M. i E. D.. Zgodnie z art. 233 § 1 kpc, Sąd ocenia wiarygodność i moc dowodów według własnego przekonania na podstawie wszechstronnego rozważenia materiału dowodowego. Sąd nie jest związany opinią biegłego i ocenia ją na równi z innymi środkami dowodowymi w ramach swobodnej oceny dowodów. W ocenie Sądu Okręgowego, dopuszczalne było oparcie rozstrzygnięcia na wnioskach z opinii biegłych sądowych, którzy uznali, że J. O. jest osobą niepełnosprawną w stopniu znacznym. Wnioski opinii zostały oparte na zebranej w sprawie dokumentacji lekarskiej oraz badaniu wnioskodawcy. Sąd nie podzielił opinii biegłych neurologa P. W., psychologa N. W. i psychiatrii J. U.. Opinia ta nie została wydana przez lekarzy specjalizujących się w terapii dzieci i młodzieży. Biegli nie mieli zatem dostatecznej wiedzy i doświadczenia, aby wypowiadać się w przedmiocie niepełnosprawności osoby małoletniej. Zgodnie z art.4 ust.1 ustawy z dnia 27.08.1997r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnieniu osób niepełnosprawnych (Dz.U. z 2010r. nr3, poz.31 ze zm.) do znacznego stopnia niepełnosprawności zalicza się osobę z naruszoną sprawnością organizmu, niezdolną do pracy albo zdolną do pracy jedynie w warunkach pracy chronionej i wymagającą, w celu pełnienia ról społecznych, stałej lub długotrwałej opieki i pomocy innych osób w związku z niezdolnością do samodzielnej egzystencji. W świetle opinii biegłych A. M. i E. D. małoletni J. O. spełnia te kryteria. Jednocześnie Sąd Okręgowy nie podzielił zastrzeżeń do opinii biegłych złożonych przez Przewodniczącą Wojewódzkiego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w zakresie ustalenia stopnia niepełnosprawności. Zasadne są natomiast uwagi dotyczące daty początkowej ustalenia stopnia niepełnosprawności. Zgodnie z art. 4a ust.1 cytowanej ustawy Sąd Okręgowy ustalił znaczny stopień niepełnosprawności od daty ukończenia przez J. O. 16 roku życia.

Z tych względów na podstawie art.386 par.1 KPC Sąd Okręgowy orzekł, jak w sentencji.